

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-552323-p0001-3

DFG

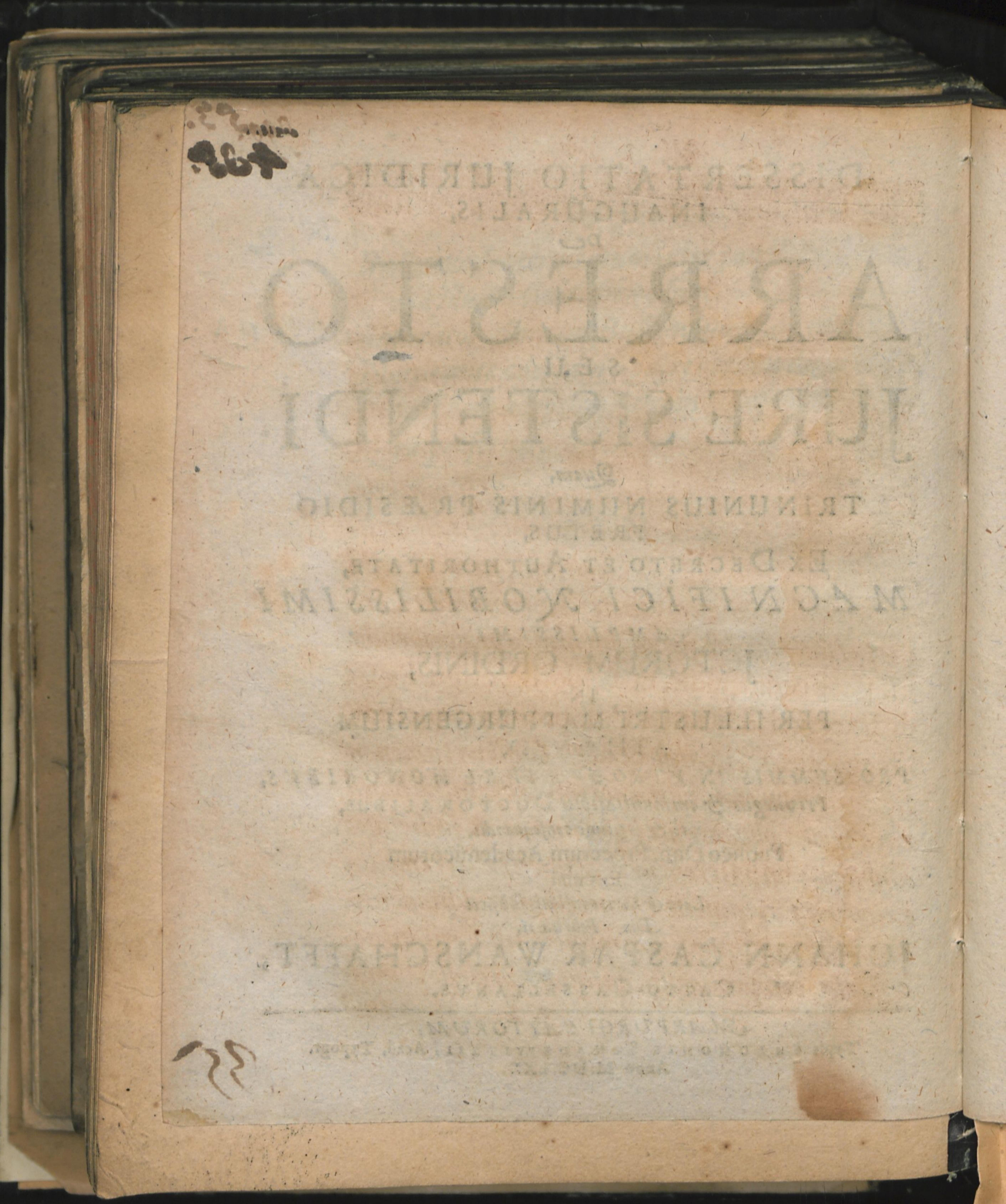
33.
488.
DISSERTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
de
ARRESTO
seu
JURE SISTENDI.
*1670, 2.
21*

Quam,
TRINUNIUS NUMINIS PRÆSIDIO
FRETUS,
Ex DECRETO ET AUTHORITATE,
MAGNIFICI NOBILISSIMI
AMPLISSIMI
JCTORUM ORDINIS,
IN
PER ILLUSTRI MARPURGENSIUM
ATHÆNEO,
PRO SVMMIS IN VTRQVE IVRE HONORIBVS,
Privilegiis & immunitatibus DOCTORALIBUS,
ritè & legitimè consequendis,
Publico Dnn. Procerum Academicorum
Examini
Loco & horis consuetis subjicit
Die Februarii,

JOHANN CASPAR WANSCHAFT,
CATTO-CASSELLANVS.

MARPURGI CATTORVM,
Typis SALOMONIS SCHADBVRITZII, Acad, Typogr,
Anno M.DC.LXX.

35

I. N. D. N. J. C.

Proœmium.

ùm justitiae munus in eo Potissimum esse deprehendatur, ut suum cuiq; tribuat. Inst. de l. & l. in pr. l. i. o. ff. eodem. Solers antiquitas summâ diligentia invigilavit, ut ordine id judiciario, & viâ legitimâ, non privatâ authoritate rixarum genetrice, procederet; Certas jus suum prosequendi formulas prescribendo. l. 2. C. de ordin. judic. t. t. C. de ord. cogn. l. i. C. de Exec. rei judicat. l. i. C. de prohib. sequestrat. l. Negantes. C. de obl. & aet. Casibus tamen in tanto negotiorum humanorum labyrintho haud rarò se obvolventibus; qui moras ac judiciales ambages non paterentur: Sequens etas remedia executiva, aequitate & necessitate id suadentibus, arripuit, usq; non minus utilia, quam necessaria, comprobavit: In quorum classe primas

A 2

facile

..084
 facile, propter præcellentem suam utilitatem, reportat ARRESTUM nostræ jam dissertationis materies. Ubi non inficias eundum; Arresti vocabulum, à Longobardico Arrestari, quod nostris sonat idemq; significat, quod detinere, jubere pedem sistere; derivatum; in jure nostro incognitum quidem esse: Rei tamen ipsius vestigia, non obscura, in luni. C. ut omnes jud. l. 3. C. de Assessoribus & l. 19. C. de testibus, reperiri; nemō veritatis amator facile renegabit. Practicis authoribus; Jus sistendi, manus injectio, impedimentum, Verbott / Beschlag / Kummer / Beskummernis / aliisq; nominibus baptizatur arrestum: Verum quia res ipsa satis cunctis nota, de nominibus parcius solliciti erimus; remq; ipsam methodus hâc servata methodo aggrediemur: ut Expeditis, Definitione & Divisione arresti; perspectemus: 1. ejus originem, 2. personas arrestates. 3. Personas & res arrestandas. 4. Iudicem. 5. debitum 6. tempus. 7. locum, 8. ritum. 9. Causas ob quas arrestum peti possit & permitti debeat. 10. adnotabimus effectus. 11. affinia. 12. Contraria.

THE-

THESSALIA: DIVISIO I.

Darum prodesset nosse, quomodo *Definitio.*
arrestum cautè imponi debeat; nisi in ex-
pedito sit, quid sit? Ex re igitur esse vi-
detur ejus definitionem præmittere. Re-
tè autem definitur ARRESTUM, Man-
datum legis, vel judicis, quo ex justa cau-
sâ, prohibetur persona extra jurisdictionem
judicis, in qua arrestatio facta, secedere; vel res quas-
cunque dimovere; donec, ratione impositionis, satisfactum
fuerit.

THESSALIA: DIVISIO II.

Præmissam definitionem excipit Arresti divisio, quâ *Divisio.*
dividitur: in arrestum legis & hominis. Arrestum legis est,
quod à lege certis personis imponitur. De quo *l.unica. C. ut*
omnes judices. Nov. 8. c. 9. l. 3. C. de Assessoribus. Arrestum ho-
minis est voluntarium, de quo inter contrahentes convenit:
vel necessarium, quod judicis autoritate interveniente per-
mittitur: Et hoc est licitum vel illicitum; Idque tam ratio-
ne personarum & rerum arrestandarum, quam ratione, de-
biti, temporis, loci, &c, de quibus infra plura.

THESSALIA: DIVISIO III.

De origine arresti non convenienti Dd. in horum tamen *Origo.*
Castra concedere placet, qui juragentum id adscribunt,

A 3 quod;

quod, necessitate id efflagitante, arrestum, tanquam extra-
ordinarium remedium, præter jus commune, ordini judicia-
rio subordinavit : Adeò ut vel ex consuetudine, vel ex
privilegio, vel ex conventione, vel ex præscriptione, ab eo,
tanquam ab ordinario remedio (cæteris tamen paribus) or-
diri possimus.

THE S. IV.

*Personæ ar-
restantes.*

Arrestum impetraturi, hoc intendunt ; aut proprio no-
mine, aut alieno ; Proprio nomine id rectè faciunt : Credi-
tor principalis ; Cessionarius, titulo Cessionis judici & de-
bitori priùs indicato ; Fidejussor contra principalem ; de
Q. i. hærede Creditoris hîc quæritur ; an tempore, quo conficit
inventarium, debitorem hæreditatis, arrestare possit ? quod
affirmandum putamus.

THE SIS V.

Prohibentur verò quem pulsare in judicio, licet non
proprio nomine, tamen in propriâ personâ ; Personæ Illu-
stres. Nov. 71. c. 1. Impuberes & 25. annis minores sine tuto-
rum & Curatorum, authoritate, l. 1. & 2. C. qui legit personam
standi in jud. hab, nisi in casibus. l. ult. C. eod. l. 3. §. II. ff. de lib.
hom. exhib. l. 6. ff. de pop. act. l. 6. ff. de jure fisci.

THE SIS VI.

Alieno nomine jure petunt arrestum decerni (1) Illi,
quibus à legibus defertur administratio rei alterius; arg. l. 2. ff.
de juri d. (2) Procuratores ex speciali mandato, l. 3. §. I. ff.
quod quisq; juris. Non tamen ex generali, etiam cum liberâ,
c. 4. & 5. de procurator. in VI. (3) Conjuncta persona, nece-
sitatem

7

Sitatem arresti, & absentiam cognati demonstrando, l. 35. ff. de procurator. l. 3. §. 3. ff. jud. solv. (4) Socius pro socio, in rebus ad locum spectantibus. Societas enim jus quoddam fraternitatis in se habet. l. 63. ff. pro socio. (5) Consors litis; l. ult. C. de consorts. litis. arg. l. ult. C. de duob. reis promittendi. Sed, cum nemo alienæ liris defensor idoneus intelligatur, sine satisfactione; Inst. de fatis dat. §. fin. autem. l. 46. §. 2. de procurator. Postiores, in quantum rem alienam defensuri apparent, aut mandatum alicujus dubium est, derato cavere tenentur l. 53. ff. eodem. etiam si locupletissimi fuerint, l. 51. §. 2. ff. de procur. vel maximâ dignitate fulgentes. l. 52. ff. eod.

THEISIS VII.

Arcentur, alieno nomine acturi, à limine judicii; Ob sexus verecundiam, Fœminæ l. 2. ff. de reg. juris. nisi in casibus, ubi impuberes atque minores admittuntur, & in casibus l. 41. ff. de procurat. l. 1. & 2. & l. 13. ff. de accusatio. Propter officia: Milites armatae militiae, l. 8. §. 2. ff. de procurat. l. 7. C. eodem & Clerici l. 41. C. de Episc. & Cleric. l. 23. C. de testam. c. 2. extra. X. clerici vel monachi secula. Nego. se immisc. propter aetatem, impuberes & minores.

THEISIS VIII.

Arrestum impetrant, nec proprio nomine nec alieno; propter morbum; furiosi, mente capti, surdi, muti, ex rationibus notissimis, propter statum; servi. l. 44. §. 1. ff. de jud. propter delictum: Excommunicati, c. intellectimus. 7. extra de jud. Banniti sive proscripti; Mynsing. cent. 3. obs. 3. Hæretici, ant. Credentes, C. de hered. & manicheo.

THE-

THEISIS IX.

Personæ ar-
restanda.

Expositis personis arrestaturis; methodi præscriptum secuturis, necessum est transire ad personas & res arrestandas. Arresto subjacent, personæ regulariter omnes, quæ jus, vel factum debent: post habitâ differentiâ sexûs; Coler. de process. execut. part. 2. c. 3. num. 199. tam ipsæ quam ipsarum hæredes & fidejussores; hitamen, ante factam excussionem Q. 2. principalis aut notoriam debitoris inopiam, non rectè arrestantur.

THEISIS X.

Hunc rigorem tamen declinant (1) qui res alienas defendunt, a ratione officii contraxerunt, l. 2. ff. de admin. tut. & curat. l. I. C. quando fiscus vel privatus. (2) Institores & factores, arg. l. 3. in fin. C. ne uxor. pro marito. (3) Uxor in contractu mariti, l. I. & 2. C. eod. (4) quos ætas aut morbus excusat, ob privatum & civile debitum, non arrestantur. arg. l. 12. ff. ad l. Corn. de sic. & l. 22. in pr. ff. defals. illos tamen, ob delictum, si infantiam exesserunt, & iam doli capaccs sunt, sisti posse, dubium nullum est, l. 5. §. 2. ff. ad L. Aquil. l. 23. ff. de furtis. (5) Qui in dignitate sunt constituti; Cujus prædicati existunt: Nobiles, Doctores, Professores, Medici, &c. text: in l. 6. C. de Professor. & Medicis, quod ad eorum conjuges & liberos extendit l. fin. §. penult. & ult. C. eod. (6) Qui in solidum conveniri non possunt, sed in id quod facere possunt, quales sunt: Milites qui sub armatâ militiâ stipendia meruerunt, l. 6. ff. de re jud. l. 18. eod. Socius, l. 63. ff. pro socio. Parens, l. 16. ff. de re jud. Patronus, Patrona liberique eorum & parentes, l. 17. d. 2. Maritus, pro dote d. l. 17. §. 1. l. 12. ff. solut. matrim.

9

matrim. & ex aliis contractibus uxori obligatus. l. 20. ff. *dere iud.* Uxor §. 1. d. l. Sacer, pro dote promissa, l. 21. d. t. nisi in casu l. 84. ff. *de jure dot.* Donator, l. 19. §. fin. ff. *dere jud.* l. 33. ff. *de Donatio.* quod tamen ad eorum hæredes non pertinet, l. 25. ff. *eod. dere iud.* nisi sint sui. l. 18. ff. *solv.* matrim. qui bonis cœlit, l. 4. ff. *de Cess. bon.* Inst. de act. §. fin. & *de replic.* §. fin. (7) Debitor debitoris; nam iniquum est aliquem alieno odio prægravare, l. 3. in fin. C. *Ne uxor pro marito.* l. un. C. ut nullus ex vica. lib. II. Secus de debito, l. 15. §. 2. & §. 8. ff. *dere jud.* l. 5. C. *de Execu. rei jud.* l. 3. C. *quand. fisc. vel privat.*

THEISIS IX.

Nec etiam arrestum patiuntur. (8) Qui negotii publi-
ci causa abesse cœperunt. l. 2. §. 3. ff. *de iud.* nec eodem tem-
pore contraxerunt. l. 25. ff. *de jud.* & qui utilitatis & spei pu-
blicæ causa abesse dicuntur. Quales sunt Scholares l. 1. C. qui
atate vel profess. quod ad eorum patres, filiorum causâ, in lo-
co studii commorantes meritò extendit Peckius. *De jure si-
stendi.* Cap. 5. n. 3. nisi ibi contraxerint aut solutionem promi-
serint, arg. d. l. 25. ff. *de jud.* Item, qui ad exercitum commea-
tum adferunt, nam & hi reipublicæ causa abesse dicuntur,
l. 5. §. 3. ff. *de jure immun.* l. 3. C. *de Naviculariis.* lib. II. (9) Qui
ex aliâ probabili aut necessariâ causâ, putâ: appellationis ju-
stificandæ, testimonii dicendi, aut judicandi, vel tutelæ ratio-
nis reddendæ causâ, ibi reperiuntur, l. 2. §. 3. ff. *de jud.* nec ibi
contraxerunt. §. 4. *eod.* (10) qui pactis conventis contra arresta
egerunt; nihil enim tam congruum est fidei humanæ, quam
servare quæ inter contrahentes placuere. l. 1. ff. *de pactis.* Nec
enim licet cuiquā contra sua pacta venire, l. 29. C. *eod.* (II) Qui
privilegium non arrestandi impetrarunt, sive sit universitas,

sive privatus, l. 3. ff. de *Const. princip. l. 2. C. eod.* (12) Qui immobilia aut mobilia talia, quæ ipsos è suspicione fugæ cripipiunt, possident, l. 15. ff. qui satud. coguntur. (13) Qui literas moratorias, seu, ut vocant, quinquennales à summo Principe impetrârunt, pro solutione facienda arrestari non possunt: bene verò pro præstanta cautione, l. 4. C. de *precibus impato. offerendis.* (14) Quibus dies nondum venit, *Inst. de act. §. 33. vers. tempore*, nisi ex justa causa. (15) Cives singuli, pro debito universitatis vel civitatis; subditi pro debito Dominorum, l. 7. §. 1. ff. *quod cujuscunq; univers.* (16) Cadavera vel corpora defunctorum, l. ult. C. de *sepulchro violato.* *Nov. 60, cap. I.*

THESES XII.

Cùm inanis actio sit, quæ inopiâ debitoris excluditur,
Q. 3. ut hab. l. 6. ff. de dolo malo: Dubium hîc incidit; An debitor notoriè inops efficaciter arrestari possit? quod dubium, hâc distinctione resolvitur: debitor aut tempore contractus fuit inops; & hoc suâ culpâ, vel ex casu fortuito: primo calu Creditor ipsius inopiam vel scivit, vel probabiliter scire potuit; paria enim sunt in jure, scire; scire debere, & scire posse. l. 48. ff. de *fidejussorib. l. qui cum alio.* 19. ff. de *reg. juris.* & tunc debitum est vel parvum, vel magnum: si parvum, probabiliter spem solutionis habere potuit Creditor, & ideo intermino promisso fidem fallens, remoto dubio, arrestari potest. Si debitum est ita magnum, ut spes solutionis non appareat, vel tempore contractus non apparere potuerit; sibi imputare debet, qui cum tali contraxit, imparemque contrahendo idoneum comprobavit, l. 3. vers. planè ff. de *fidejuss.* l. 5. §. 3. ff. *jud.*

*jud. solvi. l. II. ff. de separat. l. 10. §. I. ff. quis satis d. cogantur. hincq; ad hoc remedium non potest convolare. Si verò fuit igno-
rans creditor conditionis, debitoris, credititque hominem
esse solvendo; quia publicè ita fortè credebatur: & ipsum
arrestari posse, extra dubitationis aleā esse putamus. Secundo
casu, aut factus est inops suā culpā, & potest arrestari. aut ca-
su fortuito, vel ex vi majori; & tunc vult cedere bonis, vel
non vult: Isto casu effugit arresti tædia. arg. l. I. & ult. C. de
cessio, bon. Nov. 135. cap. I. hoc verò non; nisi satisfecerit.*

THEISIS XIII.

Dubia quoque valdè quæstio est; an debitor ob deli- *Q. 4.*
ctum damnatus, à Creditore, ob debitum pecuniarium, ar-
restari possit; ita ut sententia criminalis executio suspenda-
tur, donec debitor solverit, aut operis suis, serviendo, ei sa-
tisfecerit? in quâ, si sententia ad existimationem pertinet, af-
firmativam: Si ad capitip periculum, negativam sententiam
cuebimur.

THEISIS XIV.

Disquititur præterea, an subditus propter injurias ver- *Q. 5.*
bales, quas Principi ac Domino suo illatas dicit; arrestare
possit injuriantem? Nobis negantium sententia placet, per
text. in l. vn. C. si quis Imperat. maledix. Idem statuitur in
Vasallo.

THEISIS XV.

Si arrestatus, arrestum recipere nolit, sed contra id,
tanquam iniquum, protestando discessit, & arrestantem ex
L. diffamari ad suum judicem, ut competentem, citari pro-

B 2

curat,

Q. 6. curat; oritnt dubium: An contumacia per id satis purgata sit? & an isto modo evocatus comparere debeat, de jure suo docturus? utrumque negantibus, nostrum quoque calculum adjicimus. Idem dicimus si arrestatus satis dedit.

THEISIS XVI.

*Bona arresti
standa.*

Bonaitdem arrestari possunt indifferenter omnia, quæ in hominum commercio sunt; Sive res mobiles sint, sive solidi. l. i. C. de prato. pign. & istis non sufficientibus, etiam nomina. l. 15. §. 2. & 8. ff. de re judic. pupillorum quoque & impuberum, ex contractu Paterno, l. 8. C. Mandati vel contra tutorio vel curatorio. l. 2. ff. de adm. tut. & cur. l. 15. §. fin. ff. de re jud. bona parentis à filio, bona Domini à Vasallo creditoribus arrestari possunt. arg. l. 14. ff. de cond. indeb. l. 206. ff. de rego. quæ nec igitur videntur injuriā facere, qui jure publico utuntur; juris enim executio, non habet injuriam, l. 13. §. 1. ff. de injuriis. res vendita & nondum tradita. d. l. 15. §. 11. vers. hoc amplius. ff. de re iud. modò pretium sit solutum venditori, aut alio modo satisfactum l. 11. §. 2. circa fin. ff. de aet. empt. & vendit. quandoque etiam res propria.

THEISIS XVII.

Respuunt tamen arrestum; bona alimentis destinata arg. l. 4. & 6. ff. de Cessio. bonorum. l. 34. dere jud. (2) Stipendia Studiosorum, quæ alimentis æquiparantur. (3) Salaria, Professorum, honoraria Advocatorum, & Stipendia militum; Publicæ quippè rei interest, ne per illud negligentiores, qui libet in suâ functione, reddantur: Aliis verò bonis non existantibus, nec his studiosa suum cuique tribuendi æquitas parcit,

parcit. arg. l. 4. C. de Execut. rei jud. (4) Libri Studiosorum & arma militum. arg. l. 7. C. quæ res pign. oblig. pos. nisi in subsidium. Carpz. Desin. forens. part. I. Const. 29. defin. 31. (5) Instrumenta rustica & boves & equi aratorii. l. 7. 8. & seq. auth. Agricultores. C. quæ res pig. obl. (6) hæreditas jacens. Nisi nudæ custodiæ & fraudis præcavendæ causâ. l. 8. ff. quib. ex causis in poss. eas. l. 9. §. 1. in fin. cod.

THESIS XVIII.

Ex ordine, nunc occurrit Judex, Qui omnimodo competens esse debet. rubr. & l. 2. §. 3. ff. de jud. rubr. C. si à non competit. iud. aliâs quod per eum statuitur, retrò invalidatur. l. 2. C. cod. eiq; impunè non paretur, l. ult. ff. de iurisdict. nec ad ipsius vocationem quis comparere tenetur, nisi ut alleget incompetitiam. l. 2. ff. si quis in ius voc. l. 5. ff. de jud.

THESIS XIX.

Cùm actor rei forum sequi debeat, l. 2. & l. 5. C. de iuris. Vldebimus, quomodo forum efficiatur competens: fit autem (1) Ratione domicilii, l. 1. & 2. ff. de reb. auth. jud. poss. Domicilium verò quis habere dicitur; ubi larem, rerumque suarum summam constituit, unde rursus non est discessurus, si nihil avocet, & unde cum protectus est, peregrinari dicitur. l. 7. C. de incolis & ubi quis dom. lib. 10. (2) contractus. l. 2. §. 4. l. 19. §. 1. & 2. ff. de jud. (3) Destinatæ solutionis, ibi enim contraxisse intelligitur, ubi solutionem promisit. l. 21. ff. de obl. & actio. l. 3. ff. de reb. auth. jud. poss. (4) Rei sitæ. l. 38. §. 3. l. 52. §. 3 ff. de jud. l. fin. C. ubi in rem actio. (5) Si persona arrestanda est fugitiva vel de fuga suspecta, arg. l. 10.

§. 16. ff. quæ in fraud. Creditorum. l. Generali. 54. C. de decurio.
 (7) Si deliquit: Delinquens enim regulariter ibi forum for-
 titur, ubi delictum reperitur admissum. l. 11. ff. de Custo: reor.
 l. 7. §. 4. ff. de accusa. l. 3. ff. de offic. Praesidis. l. 1. C. ubi de crim.
 agioport-caus. 3. q. 6. c. 1. & ult. [8] si nimis improbam moram
 nexuit in solvendo ad terminos promissos, l. 43. ff. de jud. (9)
 Si pactis conventis Creditori propriâ authoritate, arrestandi
 licentia concessa: non factâ mentione alicuius loci. (10) Si ex
 statuto, Privilegio, consuetudine, aut præscriptione, arre-
 stum prorogat Magistratus jurisdictionem.

THESIS XX.

Licentia est omnibus, iis quæ pro se indulta sunt, renun-
 ciare, l. 29. l. de pactis. Nov. 136. cap. 1. si inter contraheentes ita a-
 etum sit; ut coram judice cuius jurisdictioni non subsunt
 conveniri possint; & arrestatus, in vim exceptionis fori de-
 clinatoriæ opponat, mutatam voluntatem, per l. 18. ff. de ju-
 risd. Quæritur, an sit audiendus? quod negamus. Ducti l. 51.
 C. de Episc. & Clericis.

THESIS XXI.

Ex consuetudine plerunque certa pœna arresto anne-
 sit isolet; judex ad certam summam datus, propositâ pœnâ,
 suæ jurisdictionis summam excessit. Quæsumus est: an
 arrestum propter defectum jurisdictionis, retro invalidetur?
 Negatur, arg. l. 29. ff. de usur. & fructib.

THESIS XXII.

Ne tamen injuriarum nascatur occasio, unde jura na-
 scun-

scuntur. l.6. c.ānde vi. qnāz propter urgentem necessitatēm
recepta, non temerē in consequentiam sunt producenda,
l.14. ff. de LL. & judex prudens, sicut non ad nudam petitio-
nem cuiuslibet decernere ac permettere, ita nec in quolibet
debito arrestum p̄cipitare debet. Cæterū si facilis ni-
mum, injuriarum: si præter modum scrupulosus, propter re-
tardatam justitiam ad interesse, uni aut alteri litigantium te-
nebitur. In dubio igitur consultum erit judici, cautionem
exigere, de se indemnem servando. *text. in Auth. generaliter.*
C. de Episc. & Cler. Colerus de process. Execut. Part. I. c. 2. num.
116. & seqq. Carpzov. part. I. const. 29. def. 24. & 25. nonnulli Q. 8.
hīc urgent fidejussoriam & per pignora fatisdationem. Ne
tamen paupertas obsit hoc modo creditori, & ex defectu fi-
dejussorum, justam s̄xp̄e prætensionem deserere cogatur,
tutior æquitatique conformior erit sc̄utentia *Carpz. d.l.n. 26.*
qui juratoriam cautionem, quandoque & nudam promissio-
nem admittit. *arg. l.2. §.6. vers. sed utrum. ff. de judiciis.*

THESIS XXIII.

Debitum omne est fundamentum arresti sive ex con- Debitum;
tractu veniat vel quasi; sive ex delicto vel quasi. Ad hoc ta-
men, ut consequamur debitum, requiritur; ut debitum sit li-
quidum & confessatum: aut alio legitimo modo probatum,
arg. l. 15. §. 9. ff. de re judic. Quin & liber rationum mercato-
ris, si necessaria requisita habet, est sufficiens probatio pro
concedendo arresto. Causā verò repertā altioris indaginis
esse, arrestum sub cautione de judicio sisti & judicatum solvi,
relaxator, & ad ordinarium judicium remittitur. Sanè pro-
pter debitum modicum aut minimum; quod ad duos aureos
restrin-

- Q. 9. restringere conantur, [nos id prudentiae judicis, ex persona-
rum qualitate & circumstantiis; quæ sit minima summa, de-
cidendum relinquimus] personam detineri posse negant:
- Q. 10. Nos si debitum ex delicto oritur; etiam ob rem minimam,
arrestum imponi posse, non dubitamus afferere. arg. Inst. de
rer. Divi. §. Gallinarum.

THESES XXIV.

Tempus.

In tempus nunc, quo arrestum impetrati possit, prola-
bimur; Ubi hanc regulam dabimus: *Quo tempore non possu-
mus aliquem in jus vocare, eodem ipsum etiam non possumus arre-
stare.* Quæ tamen fallit, si justa causa, quas infrà notabimus,
aliter suadet.

THESES XXV.

Consequens est, injustum tempus arrestum petendi
esse. (1) Si Dies non venit nec conditio existit. Inst. de actio.
§. 33. verf. tempore. (2) Cum intra novendum à morte ali-
cujus, eius hæreditas inquietatur. Nov. 115. cap. 5. (3) Cum
diebus feriatis imponitur. l. 1. ff. de feriis. nisi periculum in
mora sit, & facilitas conveniendi evasura, aut actionis dies
sit exiturus, d.l. 1. §. 1. & 2. l. 3. ff. eod. l. 28. §. 4. ff. de jud. (4)
Quando arrestatio fit durantibus nundinis solemnibus &
privilegiatis, ob debitum privatum. l. unic. C. de Nundinis. Pe-
ckius de iure Sistendi cap. 7. n. 3. Nam in his, propter datum pu-
blicæ securitatis signum, neque personæ, neque merces, ob
privatum debitum arrestari possunt. quod Carpz. part. 1. const.
Q. 11. 30. defi. 24. cœteris exclusis, ad solos mercatores restringe-
Q. 12. re conatur; cuius tentatæ non subscribimus. Huius tamen
privilegio renunciari posse affirmamus.

THE-

493.

17

THESIS XXVI.

Hoc privilegio, utut generali, non fruuntur (1) Malefici & ob delictum banniti. arg. l.2. C. de exhib. & transmit. reis. vers. ei verò & l.4. ff. de pænis. Nov. 17. c. 7. (2) Debita ipso nundinarū tempore contracta, arg. l.24. §.1. & l.25. ff. de jud. l.138. ff. de verb. Oblig. (3) Ii, qui nundinatum tempore solutionem promiserunt: congruum enim est, ut servent promissa, arg. l.1. ff. de pactis. cum grave sit fidem fallere l. 1. ff. de const. pecu. & nemini liceat contra sua pacta venire, & alium decipere, l.51. C. de Episc. & Cler. l. 29. C. de pactis. (4) Alio tempore latitantes, arg. l.1. vers. ult. & l.3. ff. deferiū. l.3. C. eod. (5) debita jurata. c. cum contingat. 28. extra de jurejur. l. 1. & auth. Sacra menta Impuberum. C. si advers. venditio. Imò planè cessat hoc privilegium , nundinis finitis, arg. l.2. §. 4. ff. de judiciis.

THESIS XXVII.

Ad locum devenimus : In quo contraxit , solutionem Locus. destinavit ; & ubi domicilium habet debitor, est justus arrestum imponendi locus ; & in quo deprehenditur in morâ constitutus, ibi pulsari potest. l.19. in fin. ff. de iud. l.43. eod. l.1. ff. de eo quod certa loco. Petitoris tamen , ubi debitum exigeretur, electio est. l.2. § 3. vers. & generaliter: habitâ interea ratione, interesse loci. d.l.2. §.fin. Cœtera, quæ hûc faciunt, haud difficulter colligi poslunt. ex Thesi 19. suprà. Cæterum ubi judex reperitur competens, ibi [cœteris paribus,] locus æquè justus æstimabitur. De loco loci, & tempore temporis, quia necessitas vix regulis concludi potest, consultò silendum tenemus.

C THE.

THESIS XXVIII.

*Cum judicium finiri debeat, ubi semel cœptum est, l. 7.
¶ l. 30. ff de iudic. non extra oleas spatiari videbimus, si quæ-
stionem h̄c movemus: An lite alibi pendente, arrestum in
alio judicio imponi possit? Distinguitur, aut de novâ & e-
mergente causâ, putâ, quia, factus fugitus arrestandus; vel
de fuga suspectus: aut de vetere quæritur. Isto casu posse a-
jimus, hoc verò, ultra quod causæ jacturam patitur, ad inde-
mnitatis præstationem tenetur, arrestatus. text. l. fin. §. ult.
C. de in ius voc.*

THESIS XXIX.

Q. 4. In templo aut alio loco sacro, & divinis officiis dicato,
Q. 15. repertus, etiam fugitus, vel de fuga suspectus, arrestari non
potest. Sed qui funus familiare ducendi, cadaver comitan-
di, & uuptias celebrandi causâ accesserunt in summâ necessi-
Q. 16. tate tantum, peractâ scilicet pietate. An qui non suâ spon-
tè, sed vi ventorum & tempestatis injuriâ appulsi, hoc iugum
subire cogi possint & debeant? magis dubitatur: distingui-
Q. 17. tur. De eo qui transigendi causâ evocatus est; quod ad vocan-
tem, negativa; quod ad alios affirmativa placet.

THESIS XXX.

Ritus.

Ritus arrestum imponendi, pro locorum & consuetudi-
num diversitate, tam variî reperiuntur; ut vix certi quicquam
in re tam ambiguâ statuere liceat. Ritus juris Saxonici accu-
ratè depingit Carpz. *Def. for. part. I. Const. 29.* Ubi cunque lo-
corum consuetudinem & stylum Curia, qui legem imitatur,
inspiciendum esse, tutius remur; præcipue cum ejus negle-
ctus,

494.

19

Etus, arrestum reddat retrò nullum. De jure communi, neā
quicquād ad ritum desiderabimus in causis privatis & civili-
bus pecuniariis, quād; Instantiam partis; Mandatum judi-
cis; legitimam ejus executionem, & citationem,

THESIS XXXI.

Nec itaque permittimus Creditori facultem, propriā
authoritate debitorem arrestandi, arg. l. 176. ff. de reg. juris.
non etiam in casu l. 10. §. 8. ff. de his quae in fraudem Cred. &
l. 54. c. de decurio. nisi ad hoc, ut judici eum repräsentet, arg.
l. 25 ff. ad L. Iul. de Adult. Nec lictori; etiam ad instantiam par-
tis; Cum hīc non de facto lictoris vel apparitoris, sed de
mandato judicis queratur. Quamvis in quibusdam locis ex
consuetudine contrarium observetur: sed malè.

THESIS XXXII.

Ex justis causis ab ordinariis remediis quandoque di- *Causæ arre-*
vortium faciendum esse, & ad extraordinaria convolan- *sti decernen-*
dum, suprà ostensum est: Idque accidit, toties, quoties pe- *di.*
ticulum in morā. arg. l. 5. ff. de hered. peti. necessitas enim ex
illicito licitum facit. l. 27. ff. de manumiss. testam. l. 7. ff. de adm.
tuto; Justas autem causas arrestum concedendi censemus:
[1] Circumvagationem. [2] fugam, & fugæ suspicionem.
[3] dilapidationem. [4] Emigrationem vel domiciliū muta-
tionem. [5] diffamationem. [6] Justitiæ in loco domiciliū
debitoris denegationem. [7] moram nimis improbam. [8]
Contumaciam. [9] Delictum. [10] Favorem veritatis. [11]
Debitum fiscale. [12] quoties quis in persona quid tenetur
præstare, in judicio. [13] Ubi advena contraxit in civitate,

C 2

cujus

• + P.T.
eujus fidem Creditor non est secutus. [14] fraudem circave-
stigal admissam. [15] Justitium. [16] quoties præter præme-
moratos casus statuta arrestnm concedunt.

THESIS XXXIII.

Effectus.

Cùm omnis actio propter finem instituatur : Superioribus ex antlatis ; qui effectus ex impositione arresti remanent, videndum restat. Mirabiles effectus Saxonici Dd. arresto adscibunt ; sed quia jam diverso ab iis cœlo , sors vivere dedit , hos annextere ex composito prætermittimus : De jure communi, quid sentiendum arbitramur, notantes. Causa finalis arresti est : ut Creditor suum consequatur : Effectus : ut ejus tædio compulsus debitor, id ei reddat, arg. l.5. ff. ut in poss. legat. aut quare reddere non debeat, coram judice arrestante protestetur ; & relaxamentum arresti, ulterioremv causæ cognitionem & interlocutionem exspectet.

THESIS XXXIV.

Quod si arrestatus, contumaciter arresti repagula fre-
Q. 18. git, & fugâ sibi prospexit ; queritur: an contra ipsum absen-
tem, tanquam contra præsentem, procedi possit ? quod affir-
mandum censemus sive ob civile & pecuniarium debitū, l.53.
ff. de re judicata. sive ob delictum sit arrestatus. arg. l. 13. ff. de
cuss. reo. succedit enim arrestum in locum peremptorii edicti,
ita, ut eo absente; missio in possessionem bonorum legitimè
procedat. l.2. Pr. l.8. C. quomodo & quando jud. cap. quoniam
frequenter. ult. §. fin. extra. vi lite non contestata. fitque hæc
missio non solum in mobilia, sed in immobilia quoq; istis non
sufficientibus, & actiones. l.1. C. de præto pign. quomodo por-
rò procedendum sit, ut nostrum cum effectu consequatur,
prehendere licet ex l.15. §. 21. ff. de damno inf. l.3. S. ult. ff. de
acquir.

495.

21

acquir. & amit. poss. ejus effectum. l.5.pr. ff. de dam. inf. & d.l.15. Q.19.
§.17. & 33. eod. Sed si nulla bona possideat ibi contumaciter
latitans, multâ coërcetur. l.2. §.1. ff. Si quis in ius vo. Si in-
opiâ laborat, propositâ pœnâ corporali. arg. l.ult. ff. de in ius
voc. l.1. §. fin. ff. de pœnis. & hanc negligens, carcere. arg. l.1. &
ult. C. de Cess. bon. vel banno. Marini. tract. de Arrest. cap. 24.
n.19. & seqq.

THESIS XXXV.

Elegans & in foro sæpiùs ventilata quæstio hîc incidit:
An qui prior arrestum in certis bonis impetravit, jus præla- Q.20,
tionis in iis habeat? Quod, si non ex alio simul fundamento
deducatur, negabitur. per text. in l. si finita. 15. §. si plures. 15. ff.
de dam. inf. l. 12. ff. de reb. auth. jud. pos. l. 5. §. 3. ff. ut in poss. le-
gat. si enim immissarii, nullam prælationis prærogativam ex
isto immissionis ordine prætendete possunt, multò minùs ar-
restatarii. Nos igitur hâc limitatione litem dirimere cona-
bimus: Arrestum aut imponitur rebus, pro securitate debiti,
& nullum jus prælationis tribuit: aut imponitur ex instru-
mento publico quod de jure & consuetudine paratam exe-
cutionem habet; pro consequenda solutione: & hoc casu,
arrestans pignus judiciale, & confirmatum in re jus confe-
quitur, quod ipsi per subsequentis arrestatoris factum auferri
non potest.

THESIS XXXVI.

Non minus elegans frequensq; in foro ex illa hæc quæ-
stio obicitur: an per impositionem arresti litis pendentia, si-
cut per quamlibet citationem, inducatur ita; ut ubi arrestum
imposuit arrestator, cause finem quoque exspectare, debeat
nec arrestatum in alio loco, quam arresti convenire possit?

C 3

Quem

R. VEN
Quem Gordium nodum absque dispunctione solvi non posse arbitramur; dissolvitur itaque hoc modo: Aut impositum est arrestum ex necessitate; putà quia actio tempore erat peritura: cuius species facti in l. 28. §. 4. ff. de iudic. vel debitor est in fuga, & ad hoc arrestatur, ut securum reddat arrestantem: vel fit impositio ex instrumento quod paratam executionem habet: & non inducit litis pendentiam. Aut impositum est, ut de causa cognitio instituatur; & inducit. Nec enim mutare consilium in alterius detrimentum vel injuriam cuiquam licet. l. 75. ff. de reg. iur. viamq; quam quis semel elegit ire debet. l. 21. §. fin. ff. quod metus causa.

THESIS XXXVII.

In expedito est, missum in possessionem bonorum creditorem, jus pignoris consequi. l. non est mirum. 26. ff. de pig. act. l. 1. & 2. C. de prato. pig. quæritur: itaq; an missus in possessionem bonorum, eo non obstante, debitorem arrestare possit? quod, cùm eo in casu, ubi diversa remedia competit executiva, ad eundem effectum tendentia, electio unius non inducat renunciationem alterius, arg. l. 5. C. & in pos. lega. l. 14. l. 24. C. de pign. intrepidè affirmamus, per text. in c. quoniam. §. fin. extr. ut lite non contest.

THESIS XXXVIII.

Consequens huic quæstioni est illa, quâ quæritur: cùm Q. 23. ante realem immissionem Creditorum, in rebus arrestatis pignus non constituantur l. 26. §. 1. ff. de pig. acti. An res arrestata fiat litigiosa? & an cum effectu alienari non possit? hoc affirmatur: illud negatur. Nam etsi litigiosi vitium per arrestum non contrahatur, tacitum tamen quod semper in esse creditur mandatum judicis, de non alienando, impedit & re-

tro-

490.

23

erotrahit alienationes in fraudem Mandatis factas. *Mævius de arrest. cap. 15. n. 42.*

THEISIS XXXIX.

Tandem ad affinia arresti perducti sumus. qualia sunt: *Affinia.* Sequestrum, Obstagium, Pignoratio, Custodia, Carcer, Executio: Item jus retentionis, quo gaudent, Nautæ, Aurigæ, Caupones, Hospites, Opifices, Locatores, Conductores, inquilini &c. Sed quandoquidem horum differentiæ ab isto, & inter se, passim à Dd. notantur: & harum aliquæ altioris Disquisitionis inveniuntur, quas hîc sigillatim persequi non est nostri instituti; ideo, his missis, ad Contraria descendimus.

THEISIS XL.

Contraria sunt impedientia vel resolventia: Arrestum *Contraria.* Impedient: indebitum; debitum illiquidum; impurum sive conditionatum; Privilegium; literæ moratoria; conventio in contrarium; dignitas; ætas; morbus; incompetencia fori; reverentia certis personis debita; Possessio immobilium; Publica utilitas; & alia: de quibus supra in suo convenienti loco egimus. Resolvunt Solutio, naturalis & civilis. *In*st*i.* quib.
mod. sol. obl. l. 107. ff. de sol. & lib. Satisfactio vel satisdatio per
fidejussores aut pignora. l. 52. ff. de sol. & lib. l. 6. Vers. planè
ff. de muner. & hon. Cessio bonorum. arg. l. 1. & ult. C. de ces.
bono. Nov. 135. cap. 1. termini ab actore ad prosequendum arte-
stum dati, prætermista observatio. arg. l. 21. C. de adult. Sed Q. 24.
quæritur, an arrestatus ex instrumento quod paratam habet
executionem, si cautionem offert, sit relaxandus? quod ne-
gamus per text. in l. 21. §. 2. ff. de pecu. const. l. 10. ff. de pig. act.
Plura de utilissimâ hâc & in toto usq; quotidiano frequentissimâ
materie scribere, propositum brevitatis studium dis-
suadet. Roris itaq; Clausis, summo per exigui hujus laboris
moderatori, laudem ac gloriam perennem Damus.**

Corollaria.

- I. Superemum tribunal Spirensse, et si in decretis ac sententiis suis, solum Imperatoris nomen praesertim faciat, tamen non abs solo Imperatore, sed etiam ab universis ordinibus dependet.
- II. Nobilitas, sive per se ipsum, sive per alium Nobilis negotietur, obfuscatur.
- III. Creditor, ex pacto propriâ authoritate pignus occupare potest.
- IV. In pariete proprio sine Servitutis jure lumina sive fenestras, per quas in alienum prospiciatur, etiam invito vicino habere licet.
- V. Venditor fidem de precio habens, non retinet, Pignus legale in re venditâ & traditâ.
- VI. Sponsalia de presenti, dirimi non possunt, nisi ex causis, quæ matrimonii separationem concedunt.
- VII. Testamentum tempore pestis conditum, in numero testium non sublevatur.
- VIII. Fidejussor, Principalem se in casu non servati termini constitendo, beneficium ordinis non amittit.
- IX. Citatio non est fundamentum judicij.
- X. Spontanea Confessio, si non constat de delicto, in Criminalibus non est sufficiens caula ad condemnandum.
- XI. Sententia ad Consilium periti in arte lata, non transit in rem judicatam.
- XII. Foeminæ regulariter ad successionem feudi non admittuntur; etiamsi feudum generaliter hereditibus fuerit concessum. Nec etiam Masculi ex foeminis descendentes.

Coronidem addat.

Duellum ad Corporis & rerum defensionem suscepsum, est licetum; An & id quod honoris aut existimationis defendenda causa instituitur? Distinguitur.

F I N I S.

X 2615933

W.M.

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Centimetres

Inches

FarbKarte #13

JURIDICA
ALIS,

STO
ENDI.

IS PRÆSIDIO
THORITATE,
OBILISSIMI
MI
RDINIS,
URGENSIUM
D,
VRE HONORIBVS,
CTORALIBUS,
uendis,
academicorum

Subjicte
ANSCHAFFT,
LANVS.

TORVM,
ITZII, Acad, Typogr,
X.

1670, 2.
21
35